

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK

z dnia 2024 r.

w sprawie nadania nazwy placowi, położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 4 - Bojary

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1. Placowi położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 4 – Bojary w obrębie nr 17 – Bojary, obejmującemu działkę o numerze geodezyjnym 821, oznaczonemu kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Plac Jerzego Korolkiewicza**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

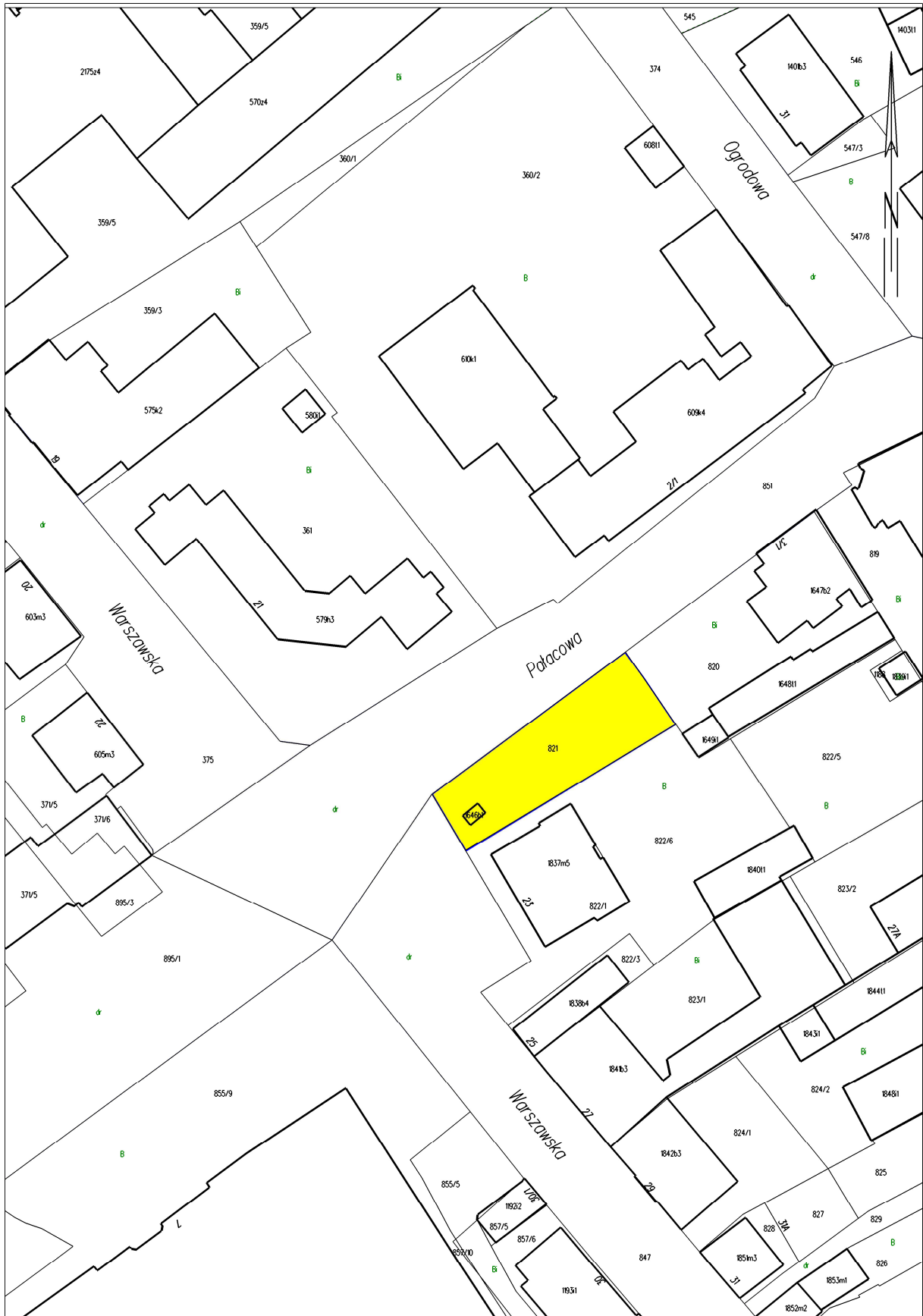
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 572, poz. 1463 i poz. 1688

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia 2024 r.

UZASADNIENIE

Z wnioskiem o upamiętnienie w przestrzeni publicznej Białegostoku osoby *Jerzego Korolkiewicza* wystąpili działacze NSZZ „Solidarność” oraz Konfederacji Niepodległej Polski okresu totalitaryzmu w naszym kraju.

Obszar, któremu ma zostać nadana nazwa – *Plac Jerzego Korolkiewicza*, położony jest w obrębie nr 17 – Bojary, na działce stanowiącej własność Gminy Białystok.

Jerzy Korolkiewicz (ur. 29.03.1948 r. w Wilnie – zm. 2.12.1995 r. w Białymstoku) szkołę podstawową ukończył w 1962 r. w komunistycznym PRL-u, do którego jako repatriant przyjechał wraz z rodziną w 1956 r. Przeżył wędrówkę kresowiaka zmuszonego do dzielenia losów swego pokolenia, naznaczonego dramatyzmem porządku pojałtańskiego. Białystok stał się punktem docelowym jego życiowej drogi, tu spotkał ludzi, którzy wywarli niezatarte piętno na jego życiu. Należeli do nich m.in. ksiądz Stefan Girstun czy malarz Aleksander Wels.

Z zawodu był technikiem budowlano – drogowym (absolwent Technikum Budowlano-Drogowego w Białymstoku 1968 r.). Lubił swój zawód, lecz prawdziwą jego pasją była historia, poezja i malarstwo.

Był patriotą, który w momencie powstania „Solidarności” zaangażował się w jej działalność, i to zarówno w okresie legalnym, jak i w okresie stanu wojennego.

Był członkiem NSZZ „Solidarność” od września 1980 r., współzałożycielem Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania, członkiem Konfederacji Polski Niepodległej, kolporterem wykonanych przez siebie ulotek, redaktorem, autorem, drukarzem oraz kolporterem „Biuletynu Informacyjnego” – pisma Kierownictwa Akcji Bieżącej KPN Obszaru Białystok, wielokrotnie zatrzymywany za organizowanie wieców, manifestacji, wygłaszanie patriotycznych przemówień. W 1985 r. aresztowany na 3 miesiące (z Ryszardem Augustyniakiem, Barbarą Bazyluk i Wiesławem Maksimem) pod zarzutem rozpowszechniania nielegalnych wydawnictw, został zwolniony dzięki poręczeniu społecznemu. Był także oskarżony o kolportaż wydawnictw podziemnych, zaś w 1986 r. postępowanie umorzono na mocy amnestii. W latach 1985-1989 był współorganizatorem Mszy za Ojczyznę, a także wielu demonstracji i manifestacji KPN związanych z rocznicami patriotycznymi. W latach 1987-1990 współzałożyciel, redaktor, autor tekstów, drukarz i kolporter pisma Obszaru X KPN „Opinia Białostocka”.

Nadanie nazwy placowi będzie uhonorowaniem białostockiego działacza opozycyjnego lat osiemdziesiątych.

Wobec powyższego, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.